

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 4. 6. 2019 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Št'astného a soudců JUDr. Vladimíry Hájkové a Mgr. Ondřeje Vítů v trestní věci obžalovaných [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], t.č. [redacted] bytem [redacted], a [redacted], narozeného [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], pro přečin pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, o odvolání obžalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Jindřichově Hradci ze dne 27. 9. 2018, č.j. 7 T 61/2018-160,

takto:

I.

Podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. se napadený rozsudek částečně zrušuje, a to v celém výroku o trestu.

II.

Podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že při nezměněném výroku o vině, jímž byli obžalovaní [redacted] a [redacted] uznáni vinnými přečinem pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku, obžalovaný [redacted] dále přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaný [redacted] přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku, a nezměněném výroku o náhradě škody tak, že

obžalovaní

[redacted],
narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted], okr. [redacted],
[redacted], přechodně bytem [redacted],

[redacted],
narozený [redacted] v [redacted], trvale bytem [redacted]

se odsuzují

obž. [redacted]

podle § 205 odst. 1 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku **k úhrnnému trestu odnětí svobody na 10 (deset) měsíců.**

Podle § 81 odst. 1 a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu 2 (dvou) roků.**

Podle § 82 odst. 2 tr. zákoníku se **obž.** [redacted] **ukládá povinnost,** aby ve zkušební době podle svých sil uhradil škodu, kterou trestnou činností způsobil.

obž. [redacted]

podle § 205 odst. 2 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku, **k úhrnnému trestu odnětí svobody na 10 (deset) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do **věznice s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se **obž.** [redacted] **ukládá trest propadnutí věci,** a to

- 1 ks rybářský podběrák s dřevěnou násadou o délce 0,9 m a kovovou obručí o průměru 0,46 m, vypletená tkaninou s oky
- 1 ks plastový kbelík s nápisem AFRO o průměru 0,25 m a hloubce 0,3 m – prázdný
- 1 ks plastová průhledná uzavíratelná krabice s víkem, která je o rozměru 0,24 x 0,12 x 0,1 m. V této krabici je 6 ks splávek různých tvarů a velikostí, 6 ks rybářských olůvek, 3 ks kovových lanek s karabinou a 3 ks kovových rybářských háčků.
- 1 ks kovové chirurgické nůžky
- 1 ks teleskopický rybářský prut o délce 2,4 m tmavě modré barvy s rukojetí obalené černým molitanem, značka prutu je LEBCO C-TECH, na dolní část prutu je nasazen navíják černo hnědé barvy značky BM 3000 se silonovým vlasem se splávkem žluto zelené barvy, který je zakončen kovovým lankem s háčkem.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem bylo okresním soudem rozhodnuto tak, že obžalovaní [redacted] a [redacted] byli uznáni vinnými, že dne 29. 5. 2018 v době kolem 20.00 hod. na rybníku Káňov, v katastrálním území Přeseka, okr. Jindřichův Hradec, po vzájemné dohodě za použití rybářského náčiní ulovili 6 ks štiky obecné o hmotnosti 12 kg v hodnotě 16 800 Kč a 4 ks candáta o hmotnosti 3 kg v hodnotě 4 500 Kč s úmyslem tyto ryby si присvojit, čímž způsobili společnosti Rybářství Třeboň a. s. škodu ve výši 21 300 Kč, a tohoto jednání se obž. [redacted] dopustil přesto, že trestním příkazem Okresního soudu v Táboře ze dne 31. 3. 2017 sp. zn. 6 T 18/2017, jenž nabyl právní moci dne 19. 4. 2017, byl odsouzen pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody na 1 rok se zkušební dobou v délce 48 měsíců, trest propadnutí věci a trest zákazu pobytu v obvodu Okresního soudu Tábor. Oba dva obžalovaní pak byli uznáni vinnými přečinem pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku a obžalovaný [redacted] dále přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, a obžalovaný [redacted] dále přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) odst. 2 trestního zákoníku. Za toto jednání byli odsouzeni, a to

obžalovaný [REDACTED] k úhrnnému trestu odnětí svobody na 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 2 roky, kdy mu byla zároveň uložena povinnost, aby ve zkušební době uhradil škodu, kterou trestnou činností způsobil. Obžalovaný [REDACTED] byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na 10 měsíců, pro jeho výkon byl zařazen do věznice s ostrahou.

2. Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku obž. [REDACTED] a obž. [REDACTED] byl uložen trest propadnutí věci, a to 1 ks rybářského podběráku s dřevěnou násadou o délce 0,9 m a kovovou obručí o průměru 0,46 m, vypletená tkaninou s oky, 1 ks plastového kbelíku s nápisem AFRO o průměru 0,25 m a hloubce 0,3 m – prázdný, 1 ks plastové průhledné uzavíratelné krabice s víkem, která je o rozměru 0,24 x 0,12 x 0,1 m, v této krabici je 6 ks splávků různých tvarů a velikosti, 6 ks rybářských olůvek, 3 ks kovových lanek s karabinou a 3 ks kovových rybářských háčeků, dále 1 ks kovových chirurgických nůžek, 1 ks teleskopického rybářského prutu o délce 2,4 m tmavě modré barvy s rukojetí obalené černým molitanem, značka prutu je LEBCO C-TECH, na dolní část prutu je nasazen naviják černo hnědé barvy značky BM 3000 se silonovým vlascem se splávkem žluto zelené barvy, který je zakončen kovovým lankem s háčkem, 1 ks teleskopického rybářského prutu o délce 1,33 m černé barvy s žlutými reflexními prvky, značka prutu je BEL 4x4, na dolní části prutu je nasazen naviják černé barvy značky QUICK SEL 340 se silonovým vlascem, který je zakončen kovovým lankem s háčkem, 1 ks hliníkové vidlice se žlutým plastovým koncem ve tvaru písmene o délce 0,53 m, ve středu vidlice je navázán provázek, na kterém je přichycen žlutočerný splávek. Dále bylo rozhodnuto o náhradě škody, a to tak, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu bylo oběma obžalovaným uloženo společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozené společnosti Rybářství Třeboň a.s. částku 21 300 Kč.
3. Rozsudek byl napaden odvoláními obou obžalovaných. Obžalovaný [REDACTED] odvolání podal do výroku o vině a do navazujících výroků o vině a trestu odnětí svobody, trestu propadnutí věci a rozhodnutí o povinnosti nahradit způsobenou škodu. Je přesvědčen, že Okresní soud v Jindřichově Hradci vycházel v jeho případě ze zcela nedostatečného a neúplně zjištěného skutkového stavu. Následně po vyhlášení rozsudku prvoinstančním soudem si uvědomil, že nemůže svým mlčením způsobit odsouzení nevinného člověka, a to obžalovaného [REDACTED]. Obžalovaný [REDACTED] se skutku, který je popsán ve výroku obžaloby a následně i ve výroku rozsudku nalézacího soudu, nedopustil. Obžalovaný [REDACTED] se ke skutku uvedenému ve výroku rozsudku v plné míře doznává. Dále uvedl, že to byl on, který se dvěma muži z [REDACTED] prováděl tento neoprávněný lov ryb na rybníku Káňov dne 29. 5. 2018. Měli k dispozici tři rybářské pruty a na ty chytali a po nějaké době měli chyceno pár ryb a přibližně ve vzdálenosti 80-100 m od nich zpozorovali dva muže. Okamžitě jim došlo, že se jedná o rybářskou stráž, a proto se dali všichni tři na útěk opačným směrem, než přicházeli porybní. Obžalovaný [REDACTED] společně s jedním mužem běželi po hrázi, resp. po břehu rybníka, a druhý známý z [REDACTED] nečekaně skočil do vody. Žádný z nich nebyl dostižen rybářskou stráží a nikoho z nich tedy nemohli ani identifikovat a pohlédnout jim do obličeje. Myslel si, že se mu útěk zdařil, nicméně k jeho překvapení zjistil, že kromě něj je s ním stíhaný i člověk, kterého zná pouze od vidění. To, že přišli na jeho osobu, si uvědomil později, neboť ve vozidle, kterým přijeli k rybníku, zanechal své doklady s plným jménem. To, že byl ztotožněn obžalovaný [REDACTED], se dozvěděl až v průběhu přípravného řízení, kdy získal informaci, že se tento nacházel na nedaleké cestě, po ní šel do obce Přeseka. Byl přesvědčen, že nemohou obžalovaného [REDACTED] odsoudit, neboť mu toto jednání nemohli v žádném případě prokázat, a proto toto policejním orgánům nesdělil. Zároveň podal odvolání i proti výši trestu a výši jím způsobené škody. Původně dostal v trestním příkazu trest ve výměře 15 000 Kč, tedy trest peněžitý, a poté dostal mnohem přísnější trest, a to trest odnětí svobody na 10 měsíců s podmíněným odkladem. Nesouhlasí ani s výší vzniklé škody, neboť tato nebyla stanovena žádným autoritativním orgánem, znalcem, nýbrž laickým

odhadem její výše samotným poškozeným. Závěrem je tedy navrhováno, aby ohledně obžalovaného [REDAKCE] byl napadený rozsudek zrušen a bylo rozhodnuto o nižším trestu.

4. Obžalovaný [REDAKCE] ve svém odvolání uvedl, že odvolání je z jeho strany podáváno do výroku o vině, dále pak do navazujících výroků o trestu odnětí svobody, trestu propadnutí věci a rozhodnutí o povinnosti nahradit způsobenou škodu. Dle obžalovaného okresní soud vycházel ze zcela nedostatečně a neúplně zjištěného skutkového stavu věci. Jednalo se o výpovědi porybných [REDAKCE] a [REDAKCE] a i zcela nezávislého svědka policisty [REDAKCE]. Zejména pak svědek [REDAKCE] vypověděl a vnímal to, co se stalo při jeho zadržení. Svědek [REDAKCE] a [REDAKCE] evidentně při svých výpovědích lhali a svými lživými výpověďmi pochopitelně ovlivnili v jeho neprospěch soudce, který rozhodoval o jeho vině. Z tohoto důvodu podává na oba svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] trestní oznámení pro důvodné podezření ze spáchání trestného činu křivého svědectví. Odůvodnění rozsudku tak stojí na zcela rozporných výpovědích svědků [REDAKCE] a [REDAKCE], když jejich tvrzení vyvrací svědek [REDAKCE]. Dále obžalovaný uvedl, že je přesvědčen o tom, že soudce nalézacího soudu postupoval proti němu od samého počátku zaujatě, nepřátelsky a byl tudíž podjatý. Výslech dle jeho slov měl začít tím, kolik ryb ukradl obžalovaný při svém posledním odsouzení ze dne 31. 3. 2017, a to za situace, kdy soudce měl před očima otevřený rozsudek z této minulé trestní věci. Obžalovanému se velmi přičí až osobně zabarvené hodnocení jeho obhajoby, kdy soud uvedl, že takovou obhajobu považuje za vskutku velmi úsměvnou. Neznamená to, že osoba, která tvrdí, že hledá houby a není oblečena do žádného houbářského oblečení, houby nehledá. Rovněž pak skutečnost, že osoba, která hledala houby, neměla u sebe k tomu odpovídající vybavení jako například košík, nůž, případně houby nalezené, neznamená, že skutečně houby nehledala. Ze strany soudu se v tomto směru jedná o čistou spekulaci a neznalost, když se všeobecně ví, že i v tomto období, zvláště na hrázích rybníků, rostou houby. Popírá rezolutně, že na příchod rybářské stráže reagoval tím, že z místa utekl. Rovněž není pravdou, že obžalovaný [REDAKCE] skočil do vody. Není a nemůže být pravdivé tvrzení svědka [REDAKCE], který jednoznačně identifikoval oba pytláky v řízení před soudem. Pravda je taková, že pytláčil obžalovaný [REDAKCE] se dvěma jemu neznámými muži a tuto skutečnost mu sdělil [REDAKCE] osobně před obhájcem, a to bezprostředně po vyhlášení napadeného prvoinstančního rozsudku, a hodlá ji potvrdit i při odvolacím jednání u Krajského soudu v Českých Budějovicích. Dále pak polemizuje s výpovědí svědka [REDAKCE], který jej měl údajně pronásledovat, a z tohoto důvodu i navrhoval provedení rekonstrukce děje popisovaného svědky [REDAKCE] a [REDAKCE] v místě samém. Nedovede si představit, že by jej svědek [REDAKCE] nechytil během čtyř nebo pěti jeho kroků, zvláště když měl údajně obžalovaný vyběhnout zhruba tři metry od něho a navíc v pantoflích. Navrhl provedení porovnání otisků prstů na zjištěných třech prutech pytláků. Je přesvědčen, že se tam žádné jeho otisky nenacházejí. Dále pak hodnotí sdělení svědka [REDAKCE], který potvrdil, že měl na sobě tričko, kratšasy a na nohou pantofle, včetně toho, že mu měl údajně čuchat k rukám a že nebyl cítit rybinou. Dále sdělil, že svědek [REDAKCE] výslovně uvedl, že měl na nohou pantofle a že viděl při jeho pronásledování, jak vylézá ze stoky, tedy logicky musel mít mokré nohy a pantofle, kdy tento zároveň uvedl, že nebyl mokrá. Na závěr uvádí, že přesvědčení soudu o jeho vině tak evidentně stojí na rozporuplných výpovědích dvou křivě svědčících svědků, porybných, kteří nenávidí pytláky, a v protikladu s tím je svědectví policisty, který popsal popravdě, co viděl. Na závěr obžalovaný uvedl, že z výše uvedených důvodů pro naprostou absenci nezpochybnitelných důkazů proti jeho osobě a jeho účasti na projednávané věci navrhuje, aby Krajský soud v Českých Budějovicích napadený rozsudek zrušil a zprostil jej podle § 226 písm. c) tr.ř. obžaloby pro skutek o značený ve výroku obžaloby. Zároveň požádal, aby byly zrušeny i navazující výroky o jeho trestech, povinnosti k náhradě vzniklé škody, kterou nezpůsobil. Dále pak bylo jeho odvolání doplněno o mapu místa děje s popisem.
5. Podle § 254 odst. 1 tr.ř. odvolací soud, nezamítne-li nebo neodmítne-li odvolání podle § 253 tr.ř., přezkoumá zákonnost a odůvodněnost těch oddělitelných výroků rozsudku, proti nimž bylo

odvolání podáno, přezkoumá dále také správnost postupu řízení, které jejich vydání předcházelo, a to z hlediska vytýkaných vad. K vadám, které nejsou odvoláním vytýkány, odvolací soud přihlíží, jen pokud mají vliv na správnost výroků, proti nimž bylo odvolání podáno.

6. Podle § 254 odst. 2 tr.ř. mají-li vytýkané vady svůj původ v jiném výroku nežli v tom, proti němuž bylo odvolání podáno, přezkoumá odvolací soud i správnost takového výroku, na který v odvolání napadený výrok navazuje, jestliže oprávněná osoba proti němu tento opravný prostředek mohla podat.
7. Podle § 254 odst. 3 tr.ř. podá-li oprávněná osoba odvolání proti výroku o vině, přezkoumá odvolací soud v návaznosti na vytýkané vady vždy i výrok o trestu, jakož i další výroky, které mají ve výroku o vině svůj podklad, bez ohledu na to, zda bylo i proti těmto výrokům odvolání podáno.
8. Ze strany obhájce obžalovaného [REDAKCE] bylo jakožto důkazní návrh navrhováno, aby byla věc vrácena až do přípravného řízení, a to z toho důvodu, aby byly zjištěny otisky prstů na rybářských věcech, rybářském náčiní a tyto posouzeny ve vztahu k obžalovanému [REDAKCE], a především k obžalovanému [REDAKCE]. Pokud se tak stane, je navrhováno, aby byl proveden vyšetřovací pokus, kde bude prověřena výpověď svědka porybného [REDAKCE], ale i svědka porybného [REDAKCE].
9. Krajský soud přistoupil k výsledku obžalovaného [REDAKCE], a to zejména pak ke zjištění a upřesnění, zda je, resp. kdo je majitelem zajištěných věcí. Z tohoto důvodu mu byl i předestřen úřední záznam o ohledání místa činu, a zejména pak fotodokumentace na č.l. 7-15 spisu. K tomu obžalovaný uvedl, že vozidlo Peugeot je v jeho vlastnictví. Rybářské náčiní bylo jeho. Rybářský podběrák a plastový kbelík byl také jeho, plastová průhledná uzamykatelná krabička také. Sdělil, že [REDAKCE] měli jeden prut nebo dva a obžalovaný měl jen jeden. Dále potvrdil, že kovové chirurgické nůžky byly jeho, teleskopický rybářský prut, který byl nahozen, 2,4 m tmavě modré barvy byl rovněž jeho. Další teleskopický rybářský prut o délce 1,33 m černé barvy už byl kluků, tedy [REDAKCE]. Rovněž pak hliníková vidlice se žlutým plastovým koncem byla jejich. Dále pak uvedl, že ten prut a hliníková vidlice byly [REDAKCE], když tito si to přivezli s sebou. Upřesnil, že teleskopický rybářský prut délky 2,4 m černé barvy zn. TOPFISCH SUPERSTRONG byl také jejich. Kratší prut byl rovněž [REDAKCE]. Uvedl, že obžalovaného [REDAKCE] nebylo nic, neboť s tím dle jeho slov neměl nic společného. K dotazu, aby konkrétně identifikoval a objasnil totožnost kluků – [REDAKCE] uvedl, že do Jihočeského kraje jezdí léta, jezdili za [REDAKCE]. Tento ovšem před dvěma roky umřel. Pokud tedy měl identifikovat a sdělit nějaké bližší informace, tak uvedl, že se jednalo o nějaké příjmení [REDAKCE]. Blíže je nebyl schopen jakkoli identifikovat. Měli bydlet někde nad Brnem, bližší informace o nich nebyl schopen uvést. Dále obžalovaný krajskému soudu sdělil další verzi jednání, které se mělo v inkriminovaný den odehrát, kdy mezi 16-17 hod. automobil společně s [REDAKCE] zaparkovali v zahrádce dole. Byli tři. Po zaparkování vzali náčiní a šli k vodě. Tam si zakouřili, porozhlédli, nahodili a chytali. Už bylo mezi 18-19 hod., když se obžalovaný otočil a zahlédl na jedné jediné přístupové cestě, kudy mohla rybářská stráž přijít, ve vzdálenosti zhruba 50-60 m dvě postavy. Zařval „pozor“, s jedním [REDAKCE] utekl dozadu a druhý [REDAKCE] skočil do vody. Utíkali, co jim síly stačily, přišli na hráz a tam si oddychli. Ten, co skočil do té vody, tak zmizel, čekali, až se vše uklidní. Poté šli zadem k autu. Ten druhý [REDAKCE] byl u auta, celý mokrý, smrděl, protože musel překonat stoku. Když přišli k autu, tak měli propíchané gumy, kufr byl nakoplý, bylo kolem půlnoci, bylo už hodně dlouho. Zavolal proto synovi, aby pro ně přijel. Dále uvedl, že není pravdou, že by on skákal do vody, ale utíkal kolem rybníka s tím [REDAKCE]. Není možné, aby byli identifikováni, neboť na vzdálenost 50 metrů, a už bylo šero, obžalovaný těžko poznával osoby, resp. viděl dvě černé postavy. Je pravda, že chycené ryby a nářadí, to všechno zůstalo na místě, na to nebyl čas. K upřesňujícím dotazům dále uvedl, že na místě byl asi dvakrát. Směrem dozadu, jak uvedl obžalovaný, to nezná, utíkali naslepo. S obžalovaným [REDAKCE] se zná normálně, resp. že by byli kamarádi, to ne, jenom se pozdraví. Společné akce nepořádají. Automobil odvezli až druhý den, kdy toto auto měl odvézt

kamarád, který má odtahovku. K dotazu, proč tuto verzi výpovědi sděluje až v současné době, obžalovaný [REDAKCE] uvedl, že rybářská správa vyloženě lže, a to jej naštválo. Dále uvedl, že u okresního soudu tuto verzi neuvedl, to je také pravda, obžalovaný [REDAKCE] tam šel nevinně a proto řekl, že to není možné. Dále pak nebyl schopen nic upřesnit ohledně toho, proč s touto verzí výpovědi přichází až v současné době, když uvedl, že neví, co na to má říct. Dále sdělil, že [REDAKCE] byli vášniví rybáři, a k dotazu, že jako vášniví rybáři nevěděli, že dravci se na konci května neloví, uvedl obžalovaný „ano, to máte pravdu“. Dále k dotazu, pokud obžalovaný tvrdil, že to byl on, kdo lovil ryby s [REDAKCE], zda kontaktoval poškozenou společnost Rybářství Třeboň a nahradil alespoň zčásti škodu, uvedl, že ne a že až se to vyřídí, tak to určitě zaplatí. Dále zopakoval, že bylo již šero, když přicházeli porybní. Bylo to mezi 19 a 20 hod. s tím, že si to nepamatuje přesně, a dále uvedl vzdálenost na 70 m, že oni jinak nemohli přijít. Dále uvedl, že nebylo možné, aby se k nim porybní přiblížili na 3-5 m. Ohledně výhledových poměrů sdělil, že je tam vidět po té cestě, poté upřesnil, že na ten roh, odkud oni údajně měli přijít, viděl. Uvedl, že porybní vůbec nezná. Viděl je poprvé u soudu.

10. Ohledně ostatních navrhovaných důkazů dospěl krajský soud k názoru, že jsou nadbytečné a není důvodů provádět další dokazování.
11. Ve smyslu citovaných zákonných ustanovení přezkoumal odvolací soud k odvolání obžalovaných napadený rozsudek, přezkoumal rovněž řízení, které rozsudku předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.
12. Řízení předcházející napadenému rozsudku netrpělo žádnými vadami, lze konstatovat, že po provedeném hlavním líčení okresní soud dospěl ke správně zjištěnému skutkovému stavu. Okresní soud konal při zachování všech zákonných lhůt řádně hlavní líčení, v němž obžalovaným za přítomnosti jejich obhájce poskytl dostatečný prostor vyjádřit se ke všem skutečnostem kladeným jim za vinu, k důkazům o nich, a i v ostatních směrech plně šetřil jejich práva. V hlavním líčení soud prvního stupně také procesně řádným způsobem provedl veškeré důkazy potřebné ke zjištění skutkového stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti, to v rozsahu nutném pro jeho rozhodnutí dle ust. § 2 odst. 5 tr.ř., a provedené důkazy také patřičným způsobem vyhodnotil a vyhověl tak požadavkům kladeným na něj v ust. § 2 odst. 6 tr.ř.
13. Je namístě uvést, že okresní soud logicky a přesvědčivě rozvedl své důvody, proč uznal oba dva obžalované vinnými. Krajský soud v dané věci provedl dokazování, resp. vyslechl obžalovaného [REDAKCE], zejména k tomu, kdo byl vlastníkem zajištěného rybářského náčiní a prutů, které byly na místě zajištěny. Okresní soud nesprávně rozhodl a uložil oběma obžalovaným společně trest propadnutí věci, což zákon nepřipouští, o tomto však bude pojednáno později. Krajský soud pak rovněž nechal přednést obžalovaného [REDAKCE] jeho další verzi jednání, které se mělo odehrát na místě samém. K podaným odvoláním a jejich námitkám uvádí krajský soud následující.
14. Obžalovaný [REDAKCE] se při svém výslechu před Krajským soudem v Českých Budějovicích oproti řízení přípravnému a výslechu u hlavního líčení před nalézacím soudem k trestné činnosti v plném rozsahu doznal. Popsal, jakým způsobem došlo k neoprávněnému lovu ryb a i to, že se tohoto jednání měl dopustit se dvěma známými muži z [REDAKCE]. Zároveň popsal způsob, jakým se na místo dostali, kde zanechali auto, a následně pak i celý incident s rybářskou stráží. Rovněž pak upřesnil soudu, jaké rybářské náčiní a rybářské pruty byly v jeho vlastnictví a jaké nikoli. V tomto směru lze akceptovat jeho výpověď pouze částečně, a to v tom smyslu, že se předmětné trestné činnosti dopustil. Svoji výpovědi před krajským soudem se snažil zcela vyvinut spolupřičině obžalovaného [REDAKCE]. Krajský soud nicméně této výpovědi neuvěřil a pokládá jí za zcela účelovou. Obžalovaný [REDAKCE] nebyl schopen blíže identifikovat dvě osoby, které se s ním měly dopustit trestné činnosti, nebyl schopen uvést jejich jméno, nebyl schopen uvést bližší podrobnosti k dotazům soudu, a to i přesto, že dle jeho slov tyto [REDAKCE] tam jezdili opakovaně několik let. Nepodstatnou věcí je ta skutečnost, že rybářská stráž ve složení [REDAKCE], [REDAKCE], identifikovala na místě samém pouze dvě osoby.

V žádném případě na místě nebyly osoby tři, jak se snažil vnutit svojí výpovědí tuto skutečnost obžalovaný [REDAKCE]. Oba dva svědci pak velmi detailně a podrobně popsali, jak se na místo dostali a v jaké vzdálenosti bylo zaparkované vozidlo. Rovněž pak popsali, jakým způsobem a kudy se oba dva obžalovaní, tedy pytláci, vydali a jak je pronásledovali. Rovněž pak nelze přehlédnout tu skutečnost, že obžalovaný [REDAKCE] nebyl schopen vysvětlit, proč tuto doznávající výpověď a tuto verzi, kterou přednesl ve svém odvolání a následně pak před krajským soudem, neuvedl již v rámci hlavního líčení před okresním soudem. Rovněž pak nemůže obstát ani ta skutečnost a tvrzení obžalovaného, že poté, co byl vyhlášen rozsudek, i s ohledem na výpovědi svědků, jej to rozčílilo, tak se tedy později raději přiznal. Pouze uvedl, že toto měl učinit u okresního soudu, je to jeho chyba, měl to udělat hned a nemuseli být u krajského soudu. Nicméně obžalovaný věděl od samého počátku, z čeho je viněn a kdo je spoluobžalovaný. Mimo jiné už i z trestního příkazu vydaného okresním soudem a doručeného obžalovanému [REDAKCE] i obžalovanému [REDAKCE], obžalovaný věděl, že je s ním odsuzován dle jeho tvrzení nevinný člověk. Přes tuto skutečnost nic neučinil a s verzí o tom, že se obžalovaný [REDAKCE] trestného činu nedopustil, přichází až v rámci odvolání a výslechu před krajským soudem. Krajský soud nemá nejmenší pochybnost o tom, že obžalovaný [REDAKCE] se dopustil jednání, které mu bylo kladeno za vinu.

15. Naproti tomu obžalovaný [REDAKCE] setrval na své výpovědi, tedy na tom, že takové jednání popřel. V tomto směru jeho námítky o nedostatečně a neúplně zjištěném skutkovém stavu věci nemohou obstát, neboť jak již shora uvedeno, okresní soud výpovědi svědků i listinné důkazy řádně zhodnotil a dospěl ke správně zjištěnému skutkovému stavu. Pokud obžalovaný [REDAKCE] tvrdí, že svědci [REDAKCE] a [REDAKCE] jsou zcela nevěrohodné osoby, tak krajský soud s tímto náhledem nesouhlasí. Oba dva svědci velmi podrobně a detailně popsali, jakým způsobem se na místo samé dostali. Je nutné zohlednit tu skutečnost, že už v minulosti jim auto obžalovaného [REDAKCE] bylo povědomé a opakovaně jej na místě zaregistrovali. Automobil byl zaparkován cca 100 m od rybníka, a proto provedli kontrolu lovného místa. Tvrzení obžalovaných, že svědci nemohli identifikovat obžalované na vzdálenost 80-100 m, není v tomto směru také věrohodné. Pokud pak obžalovaný [REDAKCE] v rámci doplňku odvolání předložil krajskému soudu i mapu, která byla pořízena z portálu mapy.cz, tak krajský soud si zobrazil tuto mapu „online“ a zjistil, že kolem rybníka roste bujná vegetace, a to v několikametrovém pásu. Z tohoto pohledu je tvrzení obžalovaného [REDAKCE], že rybářskou stráž viděl na vzdálenost cca 70 m, nemohlo v kontextu s touto mapou obstát. Už jenom z laického a logického uvažování je jasné, že rybářská stráž, pokud prováděla kontrolu, se dozajista neukazovala pytlákům na vzdálenost 70 m, aby jim umožnila včasný útěk z místa činu. Velmi podrobně oba svědci uvedli, že přišli na místo, které již z předchozí doby znali, byla zde vyšlapaná tráva, a dokonce se na místě prokázali jako rybářská stráž včetně průkazu. Na tento jejich příchod reagovali oba obžalovaní tak, že obžalovaný [REDAKCE] z místa utekl, za ním běžel svědek [REDAKCE], a obžalovaný [REDAKCE] skočil do vody a plaval do středu rybníka. Svědek [REDAKCE] volal policii a posléze prohledávali břehy rybníka kvůli obžalovanému [REDAKCE], který skočil do vody, tento však již na místě zajištěn nebyl. Druhý pytlák, tedy obžalovaný [REDAKCE], byl zajištěn Policií ČR, byl ztotožněn svědkem Hejnou. Svědek [REDAKCE] uvedl, že obžalovaný vylezl ze stoky, a vzhledem k tomu, že se již na místo blížila hlídka policie, tak se vracel zpět na místo. Svědci pak oba dva obžalované identifikovali. Svědek [REDAKCE], příslušník policie, Obvodního oddělení Třeboň, uvedl, že když se blížili na místo, tak zde zajistili osobu později ztotožněnou jako obžalovaný [REDAKCE], měl tričko, kraťasy a na nohou pantofle, s tím, že se jednalo o osobu, na kterou měli popis. Tato osoba tedy odpovídala popisu oznamovatele, svědka [REDAKCE]. Následně byl svědky [REDAKCE] a Hejnou ztotožněn jako osoba, která prováděla neoprávněný lov ryb. Rovněž pak tvrzení obžalovaného [REDAKCE] o tom, že skutečně na místě byl, ale sbíral houby, neodpovídá zjištěným skutečnostem. Obžalovaný nebyl vybaven potřebným náčiním, neměl ani nůž, ani košík, jednalo se už o pokročilou dobu, konkrétně čas kolem 20.00 hod. s tím, že už se stmívalo. V tomto směru je jeho tvrzení o tom, že na místě prováděl sběr hub, zcela nelogické a z jeho strany účelové. Rovněž pak tvrzení, že pokud by vylézal

ze stoky, musel by být od bahna a mokrý, je v tomto směru vyvráceno tou skutečností, že obžalovaný měl kraťasy a na nohou pantofle, které mohl bez jakýchkoli problémů zout, a i s ohledem na to, že bylo v uvedenou dobu velmi sucho, nebyl problém stoku překonat a vylézt poté na hlavní silnici, kde byl následně zajištěn Policií ČR.

16. Obžalovaný [REDACTED] dále rozporuje a namítá nestandardní a zaujatý postup okresního soudu při jeho výslechu. Jak vyplývá z protokolu na č.l. 151 spisu, tak tento výslech byl veden zcela standardně, kdy obžalovaný po poučení uvedl svoji verzi jednání a následně odpovídal k dotazům. Pokud jde o otázku, kolik ryb ukradl při jeho posledním odsouzení, tak tato otázka byla položena až viz č.l. 152 v druhém a čtvrtém odstavci, jednak ze strany státního zástupce a posléze pak samosoudce. V tomto směru nebyl zjištěn žádný nestandardní postup okresního soudu při výslechu obžalovaného a rovněž pak nebyla shledána žádná zaujatost či nestandardní postup vůči obžalovanému [REDACTED]. Mimo jiné ani takováto námitka vznesena v rámci protokolu nebyla.
17. Rovněž pak obžalovaný [REDACTED] sám ve své výpovědi uvádí, že když byl zajištěn Policií ČR, tak sám uvedl, že někdo zakřičel „to je on“.
18. Na základě shora uvedeného, tedy na základě usvědčujících výpovědí svědka [REDACTED] a [REDACTED], rybářské stráže, která oba dva obžalované přistihla na místě při páchání trestné činnosti, neoprávněného lovu ryb, dále pak na základě výpovědi svědka policisty [REDACTED], který dokresluje a zejména pak potvrzuje výpovědi obou svědků, včetně dalších listinných důkazů, zjistil okresní soud správný skutkový stav ve věci. Správně pak uznal oba obžalované vinnými jednak přečinem pytláctví podle § 304 odst. 1 tr. zákoníku a obžalovaného [REDACTED] pak správně přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a obžalovaného [REDACTED] přečinem krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), odst. 2 tr. zákoníku.
19. Pokud však krajský soud zasahoval do předmětného výroku, tak do něj zasahoval z důvodu nesprávně uloženého trestu propadnutí věci. Zákon nepřipouští, aby trest propadnutí věci byl uložen „společně“ oběma obžalovaným. Z tohoto důvodu provedl krajský soud výslech, aby zjistil a upřesnil, jaké rybářské náčiní, včetně rybářských prutů, jsou ve vlastnictví obžalovaných, popřípadě jiných osob. Jak vyplynulo z tohoto výslechu a upřesnění, obžalovaný [REDACTED] byl vlastníkem rybářského podběráku, plastového kbelíku, 1 ks plastové průhledné uzavíratelné krabice s víkem o rozměru 0,24x0,12x0,1, kde se nacházelo 6 ks splávků a 6 ks rybářských olůvek, dále 3 ks kovových lanek s karabinkou a 3 ks kovových rybářských háček. Rovněž pak byl vlastníkem 1 ks chirurgických nůžek a 1 ks teleskopického rybářského prutu o délce 2,4 m tmavě modré barvy s rukojetí obalenou černým molitanem zn. LEBCO C-TECH včetně navijáku černohnědé barvy zn. BFM 3000 se silonovým vlasem a splávkem žlutozelené barvy zakončeným kovovým lankem a háčkem. Ohledně ostatních věcí uvedl obžalovaný [REDACTED], že hliníková vidlice a teleskopický rybářský prut o délce 1,33 m černé barvy se žlutými reflexními prvky zn. BEL 4x4, včetně navijáku QUICK SEL 340 se silonovým vlasem zakončeným kovovým lankem s háčkem je ve vlastnictví údajných známých z [REDACTED]. Rovněž pak okresní soud zcela pominul další zajištěný prut, a to prut o délce 2,4 m černé barvy s rukojetí obalenou korkem zn. TOPFISCH SUPERSTRONG výr.č. 26-73-240, včetně navijáku černé barvy zn. CALIGO 7 000 se silonovým vlasem a splávkem žlutozelené barvy, který je rovněž zakončen kovovým lankem s háčkem. K tomuto obžalovaný [REDACTED] uvedl, že rovněž není v jeho vlastnictví a jednalo se opět o vlastnictví údajných známých z [REDACTED]. Z tohoto důvodu pak krajský soud podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. napadený rozsudek částečně zrušil a změnil výrok o uložení trestu propadnutí věci tak, že podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému [REDACTED] ukládá trest propadnutí věci, a to 1 ks rybářského podběráku s dřevěnou násadou o délce 0,9 m a kovovou obručí o průměru 0,46 m, vypletená tkaninou s oky, 1 ks plastového kbelíku s nápisem AFRO o průměru 0,25 m a hloubce 0,3 m – prázdný, 1 ks plastové průhledné uzavíratelné krabice s víkem, která je o rozměru 0,24 x 0,12 x 0,1 m, v této krabici je 6 ks splávků různých tvarů a velikosti, 6 ks rybářských olůvek, 3 ks kovových

lanek s karabinou a 3 ks kovových rybářských háčků, 1 ks kovových chirurgických nůžek, 1 ks teleskopického rybářského prutu o délce 2,4 m tmavě modré barvy s rukojetí obalené černým molitanem, značky prutu LEBCO C-TECH, na dolní části prutu je nasazen naviják černo hnědé barvy značky BM 3000 se silonovým vlasem se splávkem žlutozelené barvy, který je zakončen kovovým lankem s háčkem.

20. Ohledně uloženého trestu se pak krajský soud plně ztotožnil s tím, jak rozhodl okresní soud, a pokud tento obžalovanému [REDAKCE] uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu v trvání 2 roků, pak tento trest je ukládán zcela v souladu s trestním zákonem. Rovněž pak trest, který byl uložen obžalovanému [REDAKCE], je dle krajského soudu zcela v souladu s trestním zákonem, a pokud tomuto okresní soud uložil úhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 10 měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, pak nelze činit okresnímu soudu jakékoliv výtky. Krajský soud se plně ztotožňuje s takto uloženými tresty. Okresní soud v tomto směru velmi správně zhodnotil u obžalovaného [REDAKCE] tu skutečnost, že byl odsouzen pro majetkovou trestnou činnost k trestu odnětí svobody na 12 měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu 4 let, kdy tato mu běží do 19. 4. 2021, a to u Okresního soudu v Táboře pod sp.zn. 6 T 18/2017. Obžalovaný byl ohrožen přísnější trestní sazbou v rozpětí 6 měsíců až 3 léta. Správně pak okresní soud uvádí, že předchozí podmíněné odsouzení nemělo na obžalovaného [REDAKCE] jakýkoli kladný efekt, a proto již v této souvislosti ukládal trest nepodmíněný. Rovněž nepodstatnou okolností ukládání tohoto nepodmíněného trestu je to, že obžalovaný [REDAKCE] je osobou opakovaně trestanou a jeho opis rejstříku trestů vykazuje do současné doby 19 záznamů. Pokud pak okresní soud ukládal jiný druh trestu, než byl uložen v rámci vydaného trestního příkazu, do kterého byl posléze podán odpor, tak i v tomto směru lze toto rozhodnutí akceptovat. Obžalovaný nespolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, v rámci hlavního líčení pak své jednání popřel a naopak se snažil svojí účelovou výpovědí trestnímu stíhání zcela vyhnout. V tomto směru nevyužil žádnou polehčující okolnost a soud nalézací pak správně zhodnotil veškeré polehčující a přitěžující skutečnosti včetně okolností případu a uložil tomuto obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody se zařazením do věznice s ostrahou.
21. Rovněž pak uložený trest podmíněný u obžalovaného [REDAKCE] se jeví jako trest přiměřený, kdy tento obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou 0-2 léta, okresní soud vyhodnotil, že v jeho případě jsou splněny zákonné podmínky pro podmíněný odklad výkonu tohoto trestu se stanovením přiměřené zkušební doby. Rovněž pak správně byla uložena obžalovanému [REDAKCE] zpřísnující podmínka, aby ve zkušební době uhradil škodu, kterou trestnou činností způsobil. Obžalovaný [REDAKCE] je osobou opakovaně soudně trestanou, kdy jeho opis rejstříku trestů vykazuje 12 záznamů, nicméně jednání se nedopustil v žádné zkušební době podmíněného odsouzení, a proto správně okresní soud přistoupil k uložení podmíněného trestu, to i s ohledem na jeho přístup v rámci hlavního líčení, kdy svoji trestnou činnost popřel.
22. Ze strany krajského soudu pak bylo shledáno i správné rozhodnutí ve smyslu § 228 odst. 1 tr.ř ve výroku o náhradě škody, kdy obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] byli zavázáni společně a nerozdílně zaplatit na náhradě škody poškozenému Rybářství Třeboň a.s., se sídlem Třeboň, Rybářská 801, částku 21 300 Kč. V tomto směru se poškozená společnost řádně a včas připojila s nárokem na náhradu škody vůči oběma obžalovaným a rovněž svůj nárok řádně doložila. Bylo jednoznačně prokázáno, že ryby byly v celkové hmotnosti 15 kg, tedy 12 kg štiky obecné a 3 kg candáta. Ryby byly ihned po jejich ulovení usmrceny, pro další chov tedy nepoužitelné. Jednalo se o remontní a generační ryby, tak jak je doloženo ve spise, s tím, že výše škody byla určena podle sazebníku pro stanovení hodnoty ryb ulovených při neoprávněném lovu (pytláctví) v rybářských revírech a rybníkářství. V tomto směru nebylo shledáno rovněž pochybení okresního soudu, pokud způsobenou škodu v celkové výši 21 300 Kč uložil jako povinnost zaplatit oběma obžalovaným, a to společně a nerozdílně.

23. Na základě shora uvedeného proto bylo rozhodnuto tak, jak ve výroku tohoto rozsudku uvedeno.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do 2 měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud v Brně (§ 265c tr.ř., § 265e odst. 1 tr.ř.).

Dovolání mohou podat

a) nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, a to ve prospěch i neprospěch obviněného,

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká (§ 265d odst. 1 tr.ř.).

Obviněný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno (§ 265d odst. 2 tr.ř.).

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až 1) nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání (§ 265f odst. 1, 2 tr.ř.).

České Budějovice dne 4. 6. 2019

JUDr. Jiří Št'astný v.r.
předseda senátu